

her have gjort sig gjældende, troer jeg heller ikke her at burde modsette mig Udvalgets Forslag. — Under Punkt 17 foreslaaes, at der kan engageres Folk til Sygepleien, forsaavidt denne ikke kan beskrives paa en fuldkommen hensigtsvarende Maade ved Sundhedstropperne og af Forpleiningscorpsets Personale. — Endelig kommer jeg til Medsættelsen i Lønningerne, som jeg tildeels allerede har omtalt. Der er under Punkt 18 angivet, hvilke Gjennemsnitsgager der ville tilfalde de paagjældende Embedsmænd, og jeg har, som sagt, troet at kunne tiltræde de paagjældende Forslag i deres Heelhed. Der er et Punkt, som er fremhævet af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen), nemlig, at der er Embedsmænd, som maaskee kunde blive stillede noget uheldigt ved Vedtagelsen af Loven, som den nu er, og jeg vil meget gjerne vælte Haanden til ved en ny Forhandling med Udvalget, saafremt det maatte være villigt dertil, at søge at afværge, at der kommer Misforhold frem i den Henseende. Der er et Spørgsmaal, som turde trænge til Besvarelse, og det er, om denne Godtgjørelse for Sikkerheden i paakommende Tilfælde skal afbrages i det personlige Tillæg, som en Embedsmand kunde tilkomme, et Spørgsmaal, der ikke har været under Behandling mellem Udvalget og mig, og som der muligviis ogsaa kunde være Anledning til at tage under Overveielse. Som sagt, jeg er villig til ved en ny Forhandling med Udvalget at søge at fjerne de mulige Misforhold, der paa denne Maade maatte komme frem. Jeg skal saaledes anbefale samtlige Endringsforslag til Vedtagelse.

Ordføreren: Efter den Maade, hvorpaa den ærede Krigsminister har stillet sig til Udvalgets Endringsforslag, skal jeg ikke videre opholde Thinget med en hyderligere Drøftelse af dem. Med Hensyn til den Sag, der blev bragt i Erindring af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen), skal jeg tillade mig at bemærke, at det Spørgsmaal, om man ikke kunde udvide denne Godtgjørelse for Caution ogsaa til Overintendanterne, ogsaa har været paa Bane i Udvalget, men at Udvalget har havt Betænkelse ved at gaae ind derpaa, idet nemlig Vedtagelsen af et saadant

Forslag let kunde have temmelig bethdelige Følger for Statskassen, ikke med Hensyn til Forpleiningscorpset, hvor det kun er faa Embedsmænd, som det i Fredstid vilde træffe, men med Hensyn til andre ligestillede Embedsmænd. De fleste af de Embedsmænd, som have at stille Caution, ere saadanne, der ere lønede med 1,200 Rd. eller derover; det er et ikke ubethdeligt Antal, og det Beløb, som de Cautioner, der i Civiletaten stilles af saadanne Embedsmænd, andrager, er en ikke ubethdelig Sum. Udvalget har nu tænkt sig, at det dog maaskee vilde være betænkeligt her igjennem denne Lov at give en Bestemmelse, der da maatte finde analogisk Anvendelse paa alle de Embedsmænd, som stille Caution, og som have en Gage af mindst 1,200 Rd. Derfor har Udvalget begrændset sig saaledes, som steet er ved det Forslag, der er stillet, og som man har stillet efter Opfordring af den ærede Krigsminister. Jeg skal med Hensyn til dette Punkt endnu gjøre opmærksom paa, at det jo kun er i Fredstid, at der er 4 Overintendantter, men at der i Krigstid vil blive flere Overintendantter, som ogsaa komme til at stille Caution. Denne Sag kunde altsaa i Krigstid faae en Betydning, som ikke var saa ringe. Med Hensyn til det af den ærede Krigsminister berørte Spørgsmaal, om denne Cautionsgodtgjørelse skulde medføre Afdrag i personlige Tillæg, da er dette et Spørgsmaal, der slet ikke har været forhandlet i Udvalget, og jeg kan derfor ikke udtale mig om det, men jeg skal meget anbefale det til Overveielse. Imidlertid vil jo meget godt saavel dette Spørgsmaal som det, det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har reist, kunne komme til Forhandling i Udvalget mellem anden og tredie Behandling. — Hvad det Forslag angaaer, der er stillet af det ærede Mindretal under Nr. 5 b., da vil jeg gjøre opmærksom paa, at det Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet, ikke er fremkommet væsentligt af Hensyn til selve Forpleiningscorpsets Interesse, men af Billighedshensyn, da dertil stillede unge Mænd, som kunde ønske at offere sig for Statstjenesten, dersom man ikke vedtog et saadant Forslag, kunde blive affaarne i deres Carriere. Sagen er nemlig den, at der, som det vil være i Thingets ærede Medlemmers Erindring,